

عنوان مقاله:

بررسی چرایی و چگونگی انتخاب زبان فارسی در نگارش فلسفی بابا افضل

محل انتشار:

مجله علمی «کاشان شناسی»، دوره 6، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

ابراهیم رضائی

نساء زارعی

خلاصه مقاله:

فلسفه اسلامی دارای نقش بی بدیلی در تفکرات عمیق و سازنده است، اما در جهان امروز این نقش و جایگاه کمرنگ شده است. یکی از دلایل این اتفاق را می توان در پیچیدگی نگارش فیلسوفانی همچون میرداماد دانست. درحالی که ساده نویسی و استفاده از اصطلاحات و عبارات فارسی، باعث جذب مخاطب و شناساندن بهتر این علم به همگان می شود، در میان حکمای اسلامی، افضل الدین محمد بن مرقی کاشانی، معروف به بابا افضل، آگاهانه به این امر مهم پرداخته است. بنابراین در این مقاله سعی بر آن شده است که چرایی و چگونگی ساده نویسی بابا افضل را با استفاده از روش تحلیلی توصیفی مورد بررسی قرار دهیم. در نهایت امر به این نتیجه رسیدیم که وی در سبک نگارش خویش، تاکید و توجه ویژه ای به دوره زمانی، درک عموم مخاطبان، تاکید به زبان مادری و ارائه فلسفه به زبان همدلی داشته است. گردهم آمدن این عوامل، نثر فلسفی شیوا و به دور از سختی های رایج زبان فلسفی فارسی نویسان را به وجود آورده است.

کلمات کلیدی:

فلسفه اسلامی، بابا افضل کاشانی، نگارش فلسفی، فارسی نویسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1329736>

